

Suli-buli

VI. évfolyam 1. szám

A JUTAI NAGY ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA 2000. december

*Csillag fénye messze
fenn,
Mutasd, hol van
Betlehem!
Földön, égen
mindenkinek,
Dicsérjék a kisdedet.*

Tartalom

Innen indultam: Kaponya Anikó gyógypedagógus; Ötödikesek lettünk – Bemutatkozunk: Megkezdődött;
Új tanító nénivel a 2. osztály; Ujra az első iskolában – Visszapillantó: Színjátékos találkozók;
Ifjú zenebarátok Versenye; Táborozás Fonyódligeten – Jeles napok: Karácsony – Így írunk mi – Rejtvény

Innen indultam

Kaponya Anikó Jutában volt kisdiák. Ma Öreglakon tanít. Kérésünkre elmondta eddigi pályafutását.

Már 32 éve járok iskolába. Mielőtt elkezdene valaki ezért sajnálni, és számolgatni, hogy vajon hányszor buktam meg, el kell, hogy mondjam, hogy „csak” 15 évig voltam diák. A fennmaradó 17 évet már tanárként töltöttem el az iskolában. Tanítványaimnak hihetetlennek tűnik, de én is voltam kisdiák.

1968 szeptemberében engem is anyukám vezetett kézen fogva a jutai iskolába. Igen féltem. Roppant kíváncsi is voltam, hogy mit csinálnak itt a gyerekek. Az akkori negyedikesek az én szememben nagyok és okosak voltak, akik már mindent tudnak. Csodálattal és irigységgel néztem fel rájuk, és úgy éreztem, én sosem leszek ilyen okos. De a csúcs, a világ legszebb, legjobb, legokosabb, legműveltebb embere a tanító néni volt. Első tanítóm Marika néni, Kis-Bóli Tiborné volt.

Az akkori iskolát össze sem lehet hasonlítani a mostanival. Két osztályterem volt, mindegyikben 2-2 osztály tanult összevonva, úgy mint 1-3. és 2-4. Vízvezeték nem volt, az ön-

kormányzat előtt álló keresek kútra (ami ma már nem létezik) jártunk kannával ví-zért. Ez a hetes dolga volt, s mi ezt nagyon szerettük. A tanító néni minden kérését boldogan teljesítettük, versenyeztünk a megbízásokért. Központi fűtés sem volt, a sarokban egy cserép-kályha állt. Nagyon szépek voltak az osztályok, gondosan és lelkesen díszítették őket tanítóink. Napközi nem volt, sőt menza sem. Délben hazamentünk és mindenki otthon ebédelt. Ma már tán elképzelhetetlen, de mi még szombaton is jártunk iskolába. Nagyon szerettem ide járni, szerettem tanítóimat, ennek a helynek vonzása volt. Rettenetes tudásvágyam volt. Félistenként tekintettem tanítómra, szerettem, tiszteltem. Bármit mondott, azt készpénznek vettem.

Kisdiák koromban annyi minden szerettem volna lenni, de az eszembe sem jutott, hogy tanár leszek, hogy gyógypedagógus, arra pedig egyáltalán nem gondoltam. A gimiben érdekelt a biológia, orvos szerettem volna lenni. Hogy miért nem lettem orvos, azt a fizika tanárom tudná megmondani. Egyik kedvenc tantárgyam a magyar irodalom volt, és tán e miatt jelentkeztem a tanítóképző főiskolára. Hogy miért pont testnevelés szakra, máig sem tudom. Erre mondják az okosak, hogy nem én választottam szakmát, hanem a szakma választott engem. Tanítói diplomámon még meg sem száradt a tinta, állást kerestem. Öreglakra fel is vettek tanítani, de nem az általános iskolába, hanem a kiegészítő iskolába. Ha már ide vetett a sors, elvégeztem a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai

Tanárképző Főiskolát Budapesten. Ennek nagyon örült az igazgatóm, meg annak is, hogy testnevelő az eredeti szakképesítségem, így gyorsan rám bízta a testnevelés tanítását 1-8. évfolyamokon.

Megszerettem a tanítást, szeretek tanár lenni. Tanítványaimmal kölcsönösen tiszteljük egymást, és úgy végezzük a dolgunkat, hogy országos sportversenyeken nyerünk. De a kupánál számomra sokkal többet jelent, ha egy mozgáskoordináció-zavaros kisgyermeket megtudok tanítani a harmonikus mozgásra, és hogy tanítványaim többségének a sport élete részévé válik. Itt a lehetőség adása a legfontosabb. Az a kisgyermek, aki első osztályos korában nem tudott megfogni egy kanalat, 8-ban a kislabdahajítás országos bajnoka lett 96 m-rel.

Nehéz ez a pálya, sok kudarc éri az embert, de mikor a tanítványom feláll a dobogó legfelső fokára, vagy esténként elmegy focizni, akkor érzem, hogy érdemes volt a sok törődés. A tanár deladata, hogy a természet nyers gyémántját briliánssá csiszolja.

Kaponya Anikó
gyógypedagógus

Iskolaváltás

A jutai Nagy István Általános Iskolába jártam ki az alsó négy osztályt. Mikor negyedikesek voltunk, nagyon elszomorított, hogy majd ötödikben külön kell válnom a nevelőktől és a pártasoktól, hisz mindenki a katolikus iskolába jelentkezett, csak én nem. Én a Kisfaludy Utcai Általános Iskolábaa jelentkeztem.

Az első nap nagyon izgatott voltam, pedig az új iskolában kellemes meglepetés várt! Három új osztálytársam régi ismerősként üdvözölt: egy csoportba jártunk óvodába. Igazán örültem a kedvességüknek. Az új osztályfőnököm, Torma Ági néni szintén kedvesen fogadott. Ő magyart és éneket tanít. Az iskola nagy és idegen volt, de már megszoktam. A három szinten sok tanterem található. A földszinten és az elsőn vannak az alsósok, a másodikon a felsősök. Új tantárgy a biológia, a földrajz, a történelem. Az ötödik osztályból kettő is van. Az A-sok és a B-sek. Én az 5/B-be járok és német nyelvet tanulok.

Nagyon jól megy. Kedves, de szigorú és következetes alsós tanáraimnak köszönhetően nem okozott problémát az új iskolába való átállás. Itt is sok iskolaprogram van. Rengeteg elfoglaltság közül választhatunk. Az osztályok sok mindenben versenyeznek egymással. Papírgyűjtésben pl. elsőkké lettünk. Jelenleg évfolyamestre készülünk. Minden felsős osztály több csoportra oszlik és önálló műsorszámmal áll elő.

Ötödikesek lettünk

Az én csoportom egy színdarabbal készül. Remélem, jól fognak szórakozni a gyerekek és a felnőtt vendégek.

Néha találkozom a régi osztálytársakkal a városban. Barbi barátnőmmel már összejöttünk dumcsizni, de a téli szünetben biztosan fogok keresni másokat is.

Érdekes az új, nagy iskola élete számomra. Itt már többet kell tanulni és nehéz, hogy sokkal több felnőtt számára kell megfelelni. Felsőben már rendesen ki lehet merülni. Azért a jutai sulis pótolhatatlan marad számomra.

A sok iskolai elfoglaltság mellett másra is szánok időt. Én már ötödik éve járok táncolni a Somogyi Aprók néptáncsoportba. Idén már igen nagy sikert ért el táncsoportunk nemzetközileg is.

Szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki tanított a négy év alatt, igazán örülök, hogy ebben az iskolaközösségbe kezdtem el a diákéveimet kedvenc „Tanbá”-nk vezetésével.

Kis Ildikó
5. osztályos tanuló

Az új iskola

Június végén búcsút vettünk régi iskolánktól, osztályfőnökünk-től.

Szomorúan mentünk el a jutai iskolából, de reméltük, hogy a katolikus gimnázium is ilyen jó lesz. Már augusztus végén megismerkedtünk új iskolánkkal

Furcsa, hisz az osztályfőnökünk nem férfi, hanem nő. Még nem szoktuk meg, hogy ebben az osztályban harmincketten vagyunk, nem pedig tízen.

Az osztályunk a második emeleten van, fent a tetőtérben, de Jutában nagyobb volt az osztálytermünk. Mindkettőnknek jól megy a tanulás, és sok jó jegyünk is van. Az osztályfőnökünk már kirándulni is elvitt bennünket.

Nagyon tetszik az új iskola, de gyakran gondolunk iskolánkra, tanítóinkra, főleg régi osztályfőnökünkre, Attila bácsira.

Rapatyi Lilla
Fábos Veronika
5. osztályos tanulók

MEGKEZDŐDÖTT...

Az idei tanévre nagy lelkesedéssel készültek az 1. osztályosok, s persze én is, hiszen hiába tanítok már több éve, ugyanolyan izgalommal vártam az első tanítási napot, mint ezt a legelső osztályomnál tettem. Azóta már több mint 3 hónap telt el, és az azóta igazi iskolásokká vált gyerekek tudása minden nap gyarapodik valami újjal. Hol új betűt tanulunk, hol új számot írunk, s a tanterem is megtelt élettel.

12 gyerek jár az osztályba. 6 kislány, Buzsáki Kata, Csima Petra, Csizmadia Eszter, Kis Elisabeth, Lengyel Lilla Luca, Péterfai Nikolett, és 6 kislány: Dombóvári Péter, Horváth Tamás, Porcsa Sebestyén, Szabó Bence, Tarján Dániel, Tarján Oliver.

Szorgalmasak, segítőkészek, aranyosak. Velük beszélgettem az iskoláról.

– *Miért szerettek, vagy nem szerettek iskolába járni?*

Eszter: Azért szeretek az iskolába járni, mert van sok barátom, kedvesek a tanárok. Kedvenc tantárgyam a matematika és a magyar.

Oli: Azért szeretek iskolába járni, mert lehet sok csillagot szerezni. Kedvencem a magyar, a matematika, testnevelés és a kézműves-szakkör.

Lilla: Azért szeretek iskolába járni, mert jók a tanárok. Szeretek itt tanulni. Szeretem a drámaórát.

Peti: Azért, mert nagyon szeretek néhány órát. Például a matematikát és a rajzot. Sokat fogunk tudni, az írás-olvasás azért jó, mert ha boltosok leszünk, s jön egy kisgyerek, listát ad nekünk, akkor azt el kell tudni olvasni.

Bence: Nagyon szeretek iskolába járni, mert sok társam van. Kedvenc óráim a magyar és a matematika.

Dani: Az iskolában az a rossz, ha fekete pontot kapunk, az órák alatt csendben kell ülni és figyelni.

– *Mit éreztél, amikor először beléptél az iskolába?*

Petra: Amikor először jöttem, kicsit izgultam, utána már jól éreztem magam. Tetszett minden. Kedvenc óráim a matematika és a magyar.

Kata: Amikor először bejöttem az iskolába, nagyon tetszett, a tanárok aranyosak. Kedvencem a matek és a

Dani, aki hiányzott a csoportképről

kis írásfüzet.

Niki: Amikor először jöttem az iskolába, kicsit izgultam, hogy milyen lesz a tanulás. Kedvencem a matek és az olvasás.

Tomika: Az iskolába amikor bejöttem, izgultam, de ez már elmúlt. Kedvencem a matek. Amikor magával megismerkedtem, azt hittem, hogy maga tartja a rajzórát.

Eszter: Izgultam, hogy milyen tanárok lesznek, nagyon megszerettem magát, én tanár bácsit akartam és nem tanár néni.

Dani: Nagyon izgultam, azt hittem, hogy az első nagyon nehéz lesz. Kedvenc tantárgyaim az összes óra.

Peti: Először izgultam, hogy jaj, maga milyen szigorú lesz.

Sebi: Amikor először jöttem, kicsit izgultam, de már sok mindent tudtam az iskoláról, hiszen a nővérem már sokat mesélt. Már sok piros csillagom is van.

Lilla: Először furcsa volt, izgultam, de már megszoktam.

– *Mit változtatnál meg az iskolán?*

Liza: Legyen több szünet, többet lehessen játszani. Ne legyen fekete pont.

Eszter: Csinálnék egy babaházat

és egy játszóteret. Lenne egy mence az udvarban, amelyben úszkálhatnánk.

Oli: Ha később kezdődne a tanítás többet lehetne aludni, jó lenne, ha lenne malom és sakkverseny.

Peti: Én a négyestől gyengébb jegyet megszüntetném, a piros csillagot és a jó jegyet viszont nem.

Én úgy gondolom, hogy ezalatt a három hónap alatt beilleszkedtek a gyerekek az iskolai életbe.

Remélem, hogy ez a lelkesedés, tanulni vágyás az elkövetkező években is megmarad.

Ágoston Attila
tanító

KEZDŐDIK AZ ISKOLA

*Könyv, toll, tinta, ceruza,
rontom-bontom,
kezdődik az iskola,
csak aszondom.*

*Kora reggel rohanás,
rontom-bontom,
nem könnyű a tanulás,
csak aszondom.*

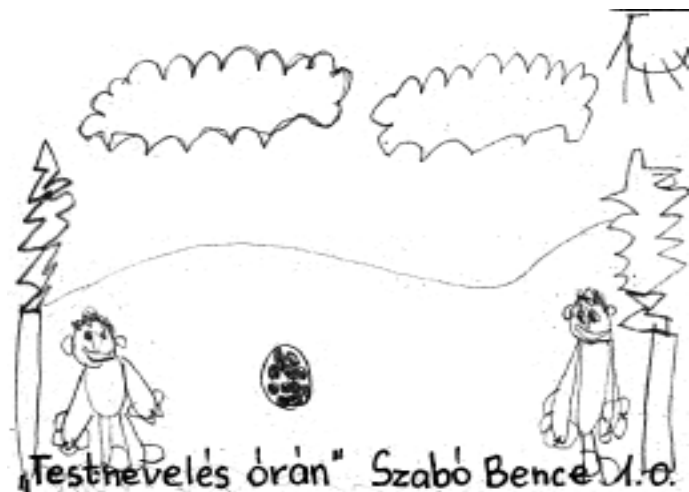
*Tízpercben nagy futkosás,
rontom-bontom,
torkod fájdul, ne kiálts,
csak aszondom.*

*Zsemlye és vajaskenyér,
rontom-bontom,
morzsát szedhet az egér,
csak aszondom.*

*Énekóra, la-la-la,
rontom-bontom,
reng a terem ablaka,
csak aszondom.*

*Tornaóra egy-kettő,
rontom-bontom,
leszakad a háztető,
csak aszondom.*

*Kintről benéz egy szamár,
rontom-bontom,
iskolába sose jár,
csak aszondom.*

Új tanító nénivel a 2. osztály

Bánáti Zsuzsa néni a kaposvári Honvéd utcai Általános Iskolába ment tanítani, ugyan-csak 2. osztályos gyerekeket.

Az új osztályfőnökünk Dénesné Lassu Andrea. A 3. osztályos gyerekek faggatták Andi nénit, ezelőtt hol dolgozott, és hogyan érzi magát új munkahelyén.

– Ezelőtt az Együd Árpád Művelődési dolgoztam, népművelőként. Nem álltak tőlem távol a gyerekek az ott eltöltött évek alatt sem, hiszen pont nekik szerveztem szabadidős programokat. Gyermeknap, ünnépkörhöz kapcsolódó nagy játszóházakat, tudományos előadásokat, kiállításo-

kat, gyerekelőadásokat, meseíró és versmondó versenyeket... A tanítóképzős hallgatók oktatása kapcsán is szinte napi kapcsolat volt a kisiskolásokkal.

– *Itt jobban szeret dolgozni, mint a korábbi munkahelyén?*

– Szerettem azt is, mikor 6-700 gyerek vett körül, de élveztem ezt a kis közösséget is körülöttem. Örömmel jövök minden nap dolgozni, mert tudom minden napom más lesz.

– *Mi a kedvenc időtöltése?*

– Kedvenc időtöltéseim (sajnos nagyon kevés szabad időm van) a patchwork, vagyis a foltvarrás, és a természetjárás. A foltvarró klubban apró anyagdarabkákból alkotunk egy új

munkát, ágytakarót, falvédőt, párnákat. Szeretném majd ezt a technikát az itteni gyerekeknek is megmutatni és megtanítani. A természetjárás pedig régi kedves időtöltése egész családomnak.

– *Mi a kedvenc virága?*

– A tulipán.

– *Kedvenc évszaka?*

– A tavasz és a nyár.

– *Szereti-e az itteni gyerekeket?*

– Igen. Nagy örömmel jöttem ide dolgozni, s nagyon megszerettem a tutaji kisiskolásokat.

MÓRITZ ÁDÁM AMERIKÁBAN

Móritz Ádám azért hiányzik a 2. osztályos csoportképtől, mert szüleivel Amerikában él. Az új tanévét iskolánk magántanulójaként New Yorkban kezdte.

Az osztálytársakat sok ezer kilométer választja el egymástól, de...

New York közel van Jutához

A Nagy István Általános Iskola második osztályában a tanévkezdés óta minden reggel ezt jelenti a hetes: az osztálylétszám tizenkettő, hiányzik: Móritz Ádám. A kis srác szerencsére nem beteg, csak Amerikában él, de magántanulóként a tutaji iskola növendéke maradt.

JUTA

A négyosztályos kisiskolában a múlt tanévben még nem volt internet. Móritz Ádám szülei állták a költségeket, mert azt szereték volna, ha a fiúk számítógépen hetente megkapná a tanulni-valót, a házi feladatokat, s az év végén letenné a vizsgát. Osztálytársai mindennap emlegetik, hiszen élő a kapcsolat: gyakran érkezik telefon és freemail New Yorkból. Könnyebb így a kapcsolattartás, és Amerika nincs is olyan messze Jutától...

Tágas, világos tanteremben folyik a tanítás, és a tizenkét fős osztálylétszám is ideális
(Fotó: Kovács Tibor)

Ágoston Attilaigazgató örül, hogy a szülők ragaszkodnak az iskolához, és a megbeszélétek szerint fiukkal átveszik a tananyagot. Tanítói kézikönyvekkel is ellátták Ádám édesanyját, ha nehezebben menne a tanulás az innen kivitt tankönyvekből, munkafüzeteiből. Megtudtuk: a másodikos kisdíák csak a fő tantárgyakat tanulja, a készségtárgyakból fölmentették. Évenként egyszer kell vizsgáznia, bizottság előtt. A magántanuló akkor hazajön, bár a pedagógusok – mint mosolyogva megjegyezték – szívesen ki-mennének, s ott vizsgáztatnák le tanítványukat.

Szellemirtók

Most volt Halloween, ami egy szellemekkel teli ünnep. Mindenki beöltözik jelmezbe: a gyerekek normálisba, a felnőttek már nem annyira. Akadt olyan, aki halottnak álcázta magát, és volt, aki műkéssel a hátában sétálgatott. A boltokban mindenféle marhaságot lehetett venni. Például koporsóban fekvő Drakulát, ami gombnyomásra felül, közben meg a Szellemirtók zenéje szól. Anyuék nem akartak nekem ilyet venni, pedig tök jó lett volna. Én gorilla voltam, majd küldök fényképet. (Részlet Mórítz Ádám leveléből)

A jutai iskolának egyébként gondos gazdája az önkormányzat. A közelmúltban újszerűen bővítették, s 10-14 tanulóval ideális az osztálylétszám is. Most, hogy úszni járnak a diákok, az uszoda és az edző díját is vállalta az önkormányzat. A szülőknek csak az utaztatás költségeit kell fedezni.

A jutai iskolának negyvennégy tanulója van. Öt pedagógus tanít itt. Az órarendbe beépítették a dráma foglalkozásokat, így a diákszínháztársaságukkal szerepelnek a különböző megyei versenyeken.

Dénesné Lassu Andrea osztályába „jár” Ádám. A tanítónő elmondta: az osztálytársai sokat beszélnek róla, várják az üzeneteit, s ezekre közösen válaszolnak. Az egyik freemail-es levélből

megtudták: az első napokban Ádám igencsak értetlenül ült a padban, mert fogalma sem volt róla, hogy mit beszélnek hozzá a társai és mit mond a tanító néni. Az Amerika című indulót, amit minden reggel elénekelnek, már ő is fújja, s azt üzenete, a nemzeti öntudat erősítése miatt jó volna, ha a magyar sulikban is valami hasonlót énekelnének becsengetés után. Óra alatt pedig csak úgy lehet kimenni a vécére, hogy felírják egy kártyára a nevet, az osztályt, az időpontot, s ha valaki kéri, a folyosón meg kell mutatnia. Az ajtók zárva vannak tanítás alatt, és van iskolarendőrség is.

A jutai iskolában nyitva vannak az ajtók, nincs iskolarendőrség, és kártyára sem írják föl a diák nevét. Világos, tágas termekben tanulnak a gyerekek. Ádám osztálytársai körben elhelyezett padokra hajolva olvasnak. Most éppen az egyik legszebb mesét, Acsillagszemű juhászt. A hét végén már Ádám is el tudja mondani majd a tartalmát, és megpróbál önállóan vázlatot írni az olvasmányról. Matematikából pedig „kóstolgatja” a bennfoglalást és a részekre osztást.

Dénesné Lassu Andrea azt is elűjságolta: Ádámtól most várnak fényképet, hogy kitegyék társai fotói közé a falra. Így újra együtt lesz az osztály.

(Somogyi Hírlap)

Levél a távolból

Kedves Attila bácsi, Andrea néni, Timi néni, Gyerekek!

Nagyon hiányoztok mindannyian. Azért otthon jobb lenni, mint itt, habár azért itt sem rossz, csak éppen nem otthon. Itt sokszor elmegyünk kirándulni, meg mindenféle programok vannak gyerekeknek, ahová mindig elvisznek anyuék. Persze sose lehet előre tudni, hogy milyen lesz, nekünk furcsa ez a nagy amerikai felhajtás minden körül, ezt anyuék mondják nekem tetszik. Most volt „Halloween” ami egy olyan szellemekkel teli ünnep, mindenki beöltözik jelmezbe, a gyerekek normálisba, a felnőttek már nem annyira, volt olyan aki halottnak álcázta magát, ki volt festve az arca, foltokkal meg

minden. Rémronda volt. Volt olyan is aki egy mű-késsel a hátában sétálgatott. A boltokban is mindenféle marhaságot lehetett venni pl. koporsóban fekszik egy drakula, és ha megnyomunk rajta egy gombot, felül, közben meg a „szellemirtók” zenéje szól. Anyuék nem akartak nekem ilyet venni, pedig tök jó lett volna.

Én gorilla voltam, majd küldök fényképet. Az iskolába is jelmezbe mentünk, azon a napon csak keveset tanultunk, inkább csak játszottunk. Délután aztán megindult mindenki, tele volt az egész környék jelmezes gyerekekkel, és bejártuk az összes üzletet, boltot, ismerőst és mindenhol édességet kaptunk, mivel megfenyegettük őket, ha nem adnak akkor a rossz szelle-

mekkel kell megbirkózniuk. Ezért inkább adtak, így annyi összegyűlt, hogy karácsonyig sem fogy el, főleg azért mert anyuék nem nagyon engedik, hogy megegyem. A nyalókákat pedig egyenesen a kukába dobtuk, annyira utálják őket. Este még volt felvonulás, továbbá dobálóztak a tinédzserek, meg habspréket fújtak egymásra meg másokra, szóval tiszta örület volt.

Most is lesz egy ünnep, itt egyik ünnep követi a másikat, imádnak ünnepelni, dekorálni, vásárolni, mindig új dolgokat a különböző ünnepekre. Most „Thanksgiving” lesz, ami köszönetmondás az indiánoknak. Úgy szól a történet, hogy a telepesek első csoportjaira nagyon rossz sors várt, nem volt mit enniük és már majdnem éhen haltak,

amikor megjelentek az indiánok és vittek nekik pulykát ajándékba. Így megmenekültek és ezen a napon van a „Hálaadás”, vagyis hálát adnak az életükért. Ilyenkor pulykát esznek és apróbb ajándékokat adnak egymásnak.

Na, most más nem jut az eszembe, sok pusztit küldök mindenkinek, várom a leveleteket. Jó tanulást is kívánok!

ÁDÁM

Újra az első iskolámban

Nemcsak a második osztályosokhoz érkezett új tanító néni, de a harmadikos diákok is új osztályfőnököt „kaptak”.

Kati nénivel beszélgettünk az iskoláról, eddigi tapasztalatairól.

– Szeret iskolába járni?

– Igen, mindig is szerettem. Én is ebbe az iskolába jártam alsó tagozaton. A katolikus gimnáziumban érettségiztem, ezután kerültem a főiskolára.

Kezdetben kicsit furcsa volt, hogy most ott tanítok, ahol valaha engem is tanítottak, de nagyon szeretek még mindig ebbe az iskolába „járni”.

– Szereti a gyerekeket?

– Ha nem szeretném a gyerekeket, akkor nem a pedagógus pályát választottam volna. Éppen azért lettem tanító, mert nagyon szeretem a gyerekeket, szeretek velük foglalkozni, a tanítás központjában pedig egyértelműen a gyerekek vannak.

– Mivel tölti szabadidejét?

– Sajnos nagyon kevés a szabadidőm, de nagyon szeretek olvasni, kirándulni, moziba járni. Talán el sem képzelitek, de kötni is tudok és szeretek is. Most éppen azzal foglalkozok szabad perceimben.

– Mi a kedvenc könyve?

– Kedvencem A kis herceg. Nagyon aranyos történet. Ajánlom nektek is, hogy ha egy picit nagyobbak lesztek, feltétlenül olvassátok el!

– Mi a horoszkópja?

– Bika jegyben születtem.

– Foglalkozik a horoszkópjával?

– Ha egy újságban meglátom a horoszkópot, akkor elolvasom, de különösebben nem érdekel.

– Mi a kedvenc virágja?

– Kedvencem a sárga rózsa.

– Mi a kedvenc évszaka?

– Számomra tavasz a legszebb évszak. Hosszú téli napok, esték után jó érzés, amikor legelőször kisüt a tavaszi napsugár.

– Van kutyája?

– Nincs. Régebben volt, de most csak egy cicám van, akit Manónak hívnak.

– Szereti a testnevelés órákat a 2. osztállyal?

– Kicsit nehéz a dolgom testnevelés órákon, hisz nem csak egy osztállyal kell foglalkoznom, hanem egyszerre kettővel. De azért szeretem azokat az órákat is.

– Köszönjük a beszélgetést.
2. osztály

Szeverina néni a rádióban

Szeverina néni már a Somogy Rádiónál dolgozik. Tapasztalatairól, élményeiről mesél nektek.

Amióta a dolgos hétköznapiokra készülök, azóta mindig tanító szerettem volna lenni. Ez sikerült is és 5 évet dolgoztam életem első munkahelyén, a jutai Nagy István Általános Iskolában.

Azt mondják az „okosok”, hogy 5 évente az embernek váltania kell, meg kell újulnia. Én erre nem készültem tudatosan, a gyerekekkel foglalkozva úgy gondoltam, hogy majd egyszer az iskolából megyek

nyugdíjba. Persze ez még megtörténhet. Szóval, ez az egész rádiózás véletlenül jött. Olvastam egy hirdetést, és jelentkeztem. Nem egyedül, mint kiderült. Összesen 35-en jelentkezünk 4 álláshelyre. Alkalmassági rostákon kellett átjutni.

Én úgy gondoltam, hogy a rádiózást a tanítás mellett fogom csinálni, elég hamar kiderült azonban, hogy a kettő együtt nem fog menni. Dönteni kellett. Ez nem volt egyszerű, hiszen felelős voltam a 9 „gyerekemmel” szemben, de úgy gondoltam, hogy ilyen lehetőség nem adatik minden

Az új munkahely

nap és az én életemről és jövőmről van szó. Elhatározásomat nem bántam meg. Ez a munka nagyon más, mint a tanítás. Itt nincs hétvége, karácsony, szilveszter, csak a hallgatók érdekei léteznek.

Hetente 5 napot dolgozom, van munkarendem, beosztásom. Izgalmasabbá teszi a dolgot, hogy szerkesztek és műsort is vezetek. Hetente 4-szer én szerkesztem a híreket és a krónikát, ha beleesik a műszakomba. Ilyenkor 8 órát töltök rádióban, vagy reggel fél 6 és délután fél 2 közt, vagy délután fél 2 és este fél 10 közt. Hetente 1-szer vezetek műsort. 11 és du. 16 óra között.

Ha éppen nem a rádióban vagyok, akkor eseményekre és sajtótájékoztatókra járok, onnan tudósítom a hallgatókat.

Az időbeosztásom nagyon szoros, nemigen tudok programokat szervezni saját magamnak, mert bármikor jöhet egy telefon, hogy valahova el kell menni. Ezeken az alkalmakon viszont sok érdekes emberrel találkozhatok és készíthetek interjút. Ilyen volt például Pokorni Zoltán is.

A műsorvezetést igen szere-

tem, 2 műsorom is van hetes váltásban, ezekbe mindig vendéget hívlak. Az egyik testi-lelki egészségünkkel foglalkozik, a másik érdekes témákkal és emberekkel.

Ezen műsorok elkészítése és a vendégek „leszervezése” sok munkával jár. Szita Károly polgármesterrel például nem volt egyszerű időpontot egyeztetni, élő beszélgetésre nem is tud bejönni, így előre elkészítem vele az interjút és majd december 19-én kerül adásba reményeim szerint.

Magam is meglepődtem azon, hogy a mikrofonhoz ülve egyáltalán nem volt lámpalázam. Néha összekeveredek a nyelvem, de csak az nem hibázik, aki nem dolgozik.

A legnehezebb a dolgot technikai részének elsajátítása volt, de ma már ez sem okoz gondot. Remélem, hogy ez a munka beválik számomra, jól érzem magam benne, szeretem csinálni.

Kívánom mindenkinek, hogy érezze hasonlóan magát a munkahelyén, mint ahogy én most!

Szeverina néni

SZÍNJÁTSZÓ TALÁLKOZÓ

KAPOSVÁR *Egy híres fabábu*

Az Ági néni azt találta ki, hogy Pinokkió című mesét játsszuk el a színjátszó körben.

Mi az otthoni színpadon nagyon sokat gyakoroltunk, hogy jó eredményt érjünk el. Minden gyerek egy szerepet kapott. Krisztián volt a Pinokkió, én a Dzsepettó, Ádám a rendőr, Vivien a lepke, Silke a tündér. Március 26-án reggel gyülekeztünk a kultúrház udvarában. A szülők vittek minket autóval a Weöres Sándor Színjátszó Találkozóra Kaposvárra. Amikor odaértünk, bementünk az öltözőbe. Oda hoztak be pogácsát és üdítőt. Majd a színházterembe mentünk, ahol előadtuk a szerepet. Az előadások az előre kürt sorrendben történtek. Mi voltunk a kilencedik helyen. A hetedik előadásnál értünk oda. Amíg vártunk a sorunkra, a többi iskola előadását néztük. Nagyon izgultunk. Fél óra múlva mi következünk. Húsz perc alatt leszereltünk. Izgatottan vártuk az eredményhirdetést. Mi bronz minősítést kaptunk, egy oklevelet és könyveket.

Én a következő nap tudtam meg az iskolában, hogy milyen eredményt értünk el. Nagyon örültem neki.

Ballér Balázs
4. osztály

DOMBÓVÁR *Színjátszó találkozó*

A Jutában sokat gyakorolt Üssed-üssed botocskám című színdarabbal bejutottunk a megyei döntőbe, ahol az első helyre kerültünk. Ennek a jutalma volt, hogy eljuthattunk a területi döntőre, Dombóvárra.

Autókkal és autóbusszal érkezünk meg a szép júniusi napon. A jelmezeket és a díszleteket bevittük a művelődési házba. Kaptunk egy külön termet, ahol öltözhettünk, elkészíthette a Mariann néni a sminkünket és az anya megfésülhette, becselélhette a szerephez illő formára a hajunkat. Nagy izgalommal vártuk a műsort és a színpadra kerülésünket.

A színdarab röviden arról szólt, hogy egy szegény, becsületes favágót mindig megjutalmaz egy öreg ember, aki egyben varázsló is. Az öreg

A nyertes produkció

ember, ill. a varázsló szerepét én játszottam.

Háromszor jutalmaztam meg a szegény embert a jótettéért: először egy terülj-terülj asztalkámmal; majd pedig egy báránnyal, mely aranyat adott; s végül harmadszorra egy varázsbót ajándékoztam neki, amivel legyőzhette a gazdag kocsmárosékat, és visszavehette tőlük, amit azok nagy kapzságukban elloptak tőle.

A közönség nagy tapsal fogadta a szereplésünket. A nézők közt ott voltak a hozzátartozóim, akiktől ajándékot kaptam.

Az Attila bácsival elmentünk a gimnáziumba vacsorázni, ahol egyben a szállásunk is volt.

Esti fürdőzésre elutaztunk a többi csoporttal együtt Gunarasba, ahol jól szórakoztunk. Este, az alvás helyett lementünk a lányokhoz hülyéskedni, pedig az anya is ott volt. (Éjfél felé azért mégiscsak le kellett feküdni.)

Másnap egész délelőtt a közönség soraiban ültünk és figyeltük a többi csoport előadását. Reménykedve vártuk a nap végét, az eredményhirdetést.

Sajnos a területi döntőből már nem jutottunk tovább, de azért így is nagyon szép emlék marad az ott töltött két nap.

Farkas András
5. o.

Ifjú zenebarátok versenye Magyaregresen

„Zíbor-zábor...”

2000. november 11-én rendezték meg az Ifjú Zenebarátok Világnapját, amelyre iskolánk is meghívást kapott.

Nyolc iskola nevezett a versenyre. A szülők és a tanítók személyautókkal vittek el bennünket. Kettő óra után értünk az iskolához, ahol Réka tanító néni na-

gyon kedvesen fogadott bennünket. Egy teremben minden csapatnak volt egy terített asztala: tele süteménnyel és üdítővel. A verseny előtt a színpadon próbát tartottunk. Andi tanító néni, aki felkészített bennünket, velünk együtt izgult. A versenyen kilencediknek léptünk fel a táncos-dalos előadásunkkal. A díjakért 26 csapat versenyzett. Az eredményhirdetés előtt a helybeli felnőttek szórakoztatták a közönséget: népdalokkal, táncdalokkal, cimbalommal és tangóharmonikával.

Az eredményhirdetés este 7 órakor volt, mi arany inóstitást kaptunk. A díjakat Zimre József, a magyaratádi énekzene szaktanácsadó nyújtotta át, a zsűri másik tagja, Kerekesné Pytell Anna a Zenekedvelők Egyesületének elnöke volt. A verseny után még tombola is

volt, amelyen sok értékes ajándékot soroltak ki.

Nagyon jól éreztük magunkat és örültünk az oklevélnek és a csokinak, amit kaptunk.

Nezdei Csilla
4. osztály

Vajon milyen minősítést kapunk?

TÁBOROZÁS FONYÓDLIGETEN

Egy nap a táborban

Májusban nagyon vártam az iskola végét, mert Fonyódligetre mentünk újból táborozni.

Reggel izgalommal néztem ki az ablakon, hogy milyen idő van. Sütött a nap! Biztos, hogy ma fürdeni fogunk! Egész úton arról beszéltünk, mennyire várjuk a balatoni lubickolást. Dél előtt megérkeztünk a táborhelyre. Négyágyas szobákban helyeztek el minket. Berendezkedtünk és ebéd után irány a Balaton!

A fürdés jó volt, mert Petrával játszottunk életmentőset.

Vacsora után fagyizni mentünk. Szerencsére minden nap jó idő volt, sokat fürödtünk, sétáltunk a Balaton-parton, hattyúkat tettünk, akadályversenyt rendeztünk, foci- és kézilabdameccs is volt, kirándultunk Badacsonyra.

Az utolsó estén búcsúbulit rendeztünk és éjszakai fürdés is volt.

Ma is szívesen gondolok a tábori napokra, alig várom, hogy újból menjünk.

Reinisch Nikolett

4. o.

Badacsonyi kirándulás

Vonattal mentünk Fonyódligetről a hajóállomásra. Onnan hajóval utaztunk Badacsonyra. Nagyon hosszú volt a hajóút.

Amikor megérkeztünk, Ági néni és Attila bácsi elmentek azokhoz a bácsikhoz, akik vezették a dzsippet. Mi vártuk őket. Amikor visszajöttek a tanárok, elmentünk dzsippezni. Nagyon jó volt.

Fölmentünk a hegyre. Gyönyörű panoráma tárult elénk. A legtetején volt egy kicsi domb, arra mentünk csak mi fel, a többiek már lefele készülődtek.

Mikor visszajöttünk, a dzsippezésből, akkor vásárolhattunk. Volt gyűrű, nyaklánc, karkötő, növények, meg még sok minden. Mikor már végeztünk a vásárlással, akkor sorakoztunk. Mindenki vett valamit. Hajóval visszamentünk Fonyódra, onnan vonattal Ligetre.

Nagyon élveztk a kirándulást, hajókázás és dzsippezés felejthetetlen élmény volt.

Magda Brigitta

4. o.

Az akadályverseny

A fonyódligeti táborban a tanáraink egy borús

napon akadályversenyt szerveztek nekünk.

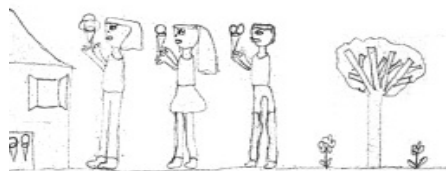
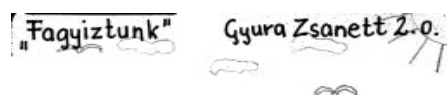
Csoportokra osztottak bennünket és elkezdő-

dött a játék. Az első akadály a tanító bácsinál kezdődött.

Elkezdett mesélni és nekünk különböző akadályokon kellett átmenni. Pl.: lajhármászás és célbadobás. Mikor végeztünk, mentünk tovább a nyilakkal jelölt úton. Anyilakat kellett követnünk, megérkeztünk a következő akadályhoz, ahol Szeverina tanító néni várt bennünket.

Halászfogó játék volt, ezen is sikeresen túljutottunk és mentünk tovább. A harmadik akadálynál Timi tanító néniel szavakat kellett gyűjteni. A negyedik akadálynál Ági tanító néni várt bennünket kötélmászással és téglás játékkal. Itt

kevés gyerek tudta teljesíteni a feladatot. Az utolsó akadályt Zsuzsi tanító néni mutatta meg nekünk. Itt is szavakat kellett gyűjteni.

Azután elindultunk vissza a táborhelyre. Az utolsó akadály egy TOTO-nak a kitöltése volt. Az eredményhirdetésekor mindenki kapott valami kis édességet. Mindenki nagyon jól érezte magát.

Szívesen gondolok még ma is ezekre az élményekre.

Fehér Szabina

4. osztály

A kézilabdaverseny

A fonyódligeti táborban sok felejthetetlen élmény történt velünk.

Köztük volt a kézilabda is. Megválasztották a csapatokat és utána elkezdődött a verseny. Nagy volt a csata a győzelemért.

Még az utolsó másodpercekben is nagyon de nagyon küzdött a csapat ugyan kevés esélyük volt a győzelemre, de nagy volt a küzdőszellemük, és csak ez volt a lényeg. Mindenkinek tátva maradt a szája, amikor megtudták, hogy megnyerte a csapatunk a versenyt.

Remélem, hogy eljön még az a nap, amikor még egyszer ilyen jó versenynek lehetünk a résztvevői.

Száraz Krisztián
4. osztály

Foci a táborban

Az iskolával minden tanév végén elmegyünk táborozni Fonyódligetre.

A táborban nagyon kellemesen telik az idő. Sokat szoktunk fürdeni, játszani, kirándulni és sportolni. Az elmúlt nyáron is voltunk a fonyódligeti táborban. Szóval úgy történt, hogy egy nagy fociversenyt rendeztünk. Először is csapatokat alakítottunk. Kitaláltunk mindenféle vidám nevet magunknak. Azután elkezdődött az első meccs. Az Ági néni, a Timi néni és az Attila bácsi volt a csapatvezető. Amikor vége lett az első meccsnek, mi jöttünk. Mikor fociztunk, akkor mi izgatottan vártuk, hogy nyerünk-e. Mi nyertünk! Az Észak csillagai csapat.

Díjazásul édességet kaptunk, nekünk jutott a legtöbb.

Nemes Vecsera Petra
4. osztály

A búcsúest

Az utolsó előtti nap elbúcsúztunk a tábortól.

Vacsora után a tanító néni bejött a faházba és mondták, hogy sorakozó, mert megyünk a társalgóba. Ott csapatokat alkottunk és vetélkedtünk egymással. Volt táncverseny is. Én nem táncoltam, mert nem tudok nagyon.

Kellett mesét vagy verset írni, mi mesét írtunk. Be akartuk fejezni, de nem lehetett, mert lejárt az idő. A mese címe „Az utazás” volt. Nekem nagyon tetszett, nem tudom, hogy a többieknek tetszett-e. A verseny végén minden csapat kapott édességet. Miután megettük, a tanító néni megkérdezték, hogy ki jön le a strandra fürödni. Ezután visszamentünk a táborhelyre és bementünk a szobába, átöltöztünk fürdőruhába, elővettük a törölközőt és sorakoztunk. Elindultunk le a strandra. Benn a vízben jól játszottunk. Nagyon izgalmas volt a sötétben a lubikolás.

Mindenki szomorú volt, hogy vége a táborozásnak. Remélem jövőre is elmegyünk.

Horváth Adrienn
4. osztály

Karácsonyi népszokások

A betlehemezés

Egész Magyarország területén ismert szokás a betlehemezés, amelyet manapság december 24-én, Jézus születését megelőző délután játszanak. Ez a népszokás felidézi Jézus születésének körülményeit, amelyeket a Bibliából ismerünk. A római császár Augustus birodalmának minden tartományában, így Izraelben is népszámlálást rendelt el, és megparancsolta, hogy mindenkit ott írjanak össze, ahonnan származik. József várandós feleségével, Máriával elindult tehát Betlehembe, szülővárosába. Nem találtak szállást, ezért egy istállóban húzták meg magukat, és ott született a Megváltó.

A környéken pásztorok legeltették nyájukat, amikor megjelent előttük az angyal, és elmondta az örömhírt. A pásztorok fölkeresték a boldog családot, és elmondták, hogy az angyal azt jövendölte gyermekükről: ő lesz a Megváltó. A gyermek üdvözlésére három napkeleti király, Gáspár, Menyhért és Boldizsár is megérkezett. Fényes csillag vezette el őket a betlehemi jászolhoz. Gazdag ajándékokat hoztak a boldog családnak, és örvendeztek a Megváltó megszületésének.

A betlehemezés ezt a bibliai történetet eleveníti meg. Kezdetben felnőtt férfiak játszották a templomban, de az elmúlt száz évben általában kislányok játsszák. Házzal házzal járnak, kezükben viszik a betlehemet, s minden házban előadják a történetet. A játék befejezése után jókívánságokat mondanak a háziaknak, akik megajándékozzák a maskarába öltözött kislányokat.

A betlehemet fából készítették. Az elől nyitott láda az istálló belsejét ábrázolja. A jászolban fekszik az agyagból megformált vagy fából kifaragott gyermek, szülei és az állatok körében. A különösen jól sikerült betlehemekeket a játék után eltették, és a következő évben is fölhasználták, de az is gyakori volt, hogy minden karácsonyra új betlehemet készítettek.

A betlehemező gyermekek kötött szöveget mondtak, amely apáról fiúra szállva öröklődött. A játék többnyire azt a jelenetet eleveníti meg, amikor az angyal a mezőn alvó pásztorokat tudósítja a boldog eseményről, s azok ajándékokkal kerekednek föl a kis Jézus köszöntésére. A betlehemező gyermekek kifordított bundát terítenek vállukra, nagy bajuszt ragasztanak. Ha pedig a három keleti király hódolását jelenítik meg, akkor királyi palástot és koronát hordanak.

Az elmúlt évszázadban a templomok előcsarnokában vagy valamelyik oltár előtt is felállítják a betlehemet, amelyet vízkeresztig láthatnak a templomba járók.

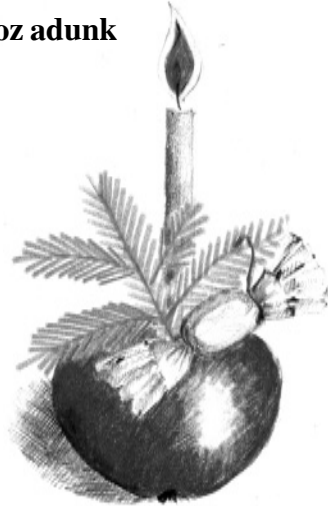
Hangulatos ünnep

Könnyen elkészíthető, hangulatos ünnepi asztalhoz adunk tanácsot nektek.

Gyertyatartó almából

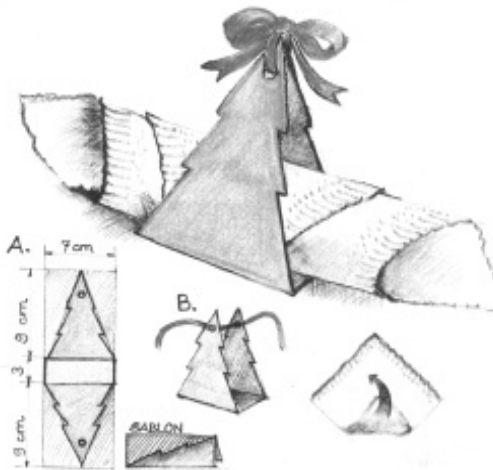
Keress egy szép almát! Fogj egy puha ruhát és dörzsöld fényesre! Vágj le a fenyőfa alsó ágáról egy gallyacskát, végy a boltban fenyőfára való gyertyát, drótozz fel egy szaloncukrot és kezdj hozzá!

Az alma szárát tépd ki, helyére szúrd be vékony gyertyát (ha nem megy, fúrd meg), mellé a fenyőgallyacskát, arra pedig akaszd fel a szaloncukrot és ezzel kész is a mű! Persze szaloncukor helyett tehetsz rá csokoládét vagy habdíszt, szép szalagot, aranyszálat vagy bármi más könnyű fenyődísz.

Fenyő alakú szalvétatartó

Csak zöld karton és vékony 1 cm széles szép színű szalag kell hozzá. A rajz szerint készítsd el a faforma sablonját, egy 9x7 cm-es rajzlapból, ennek segítségével rajzold meg a szalvétatartót a zöld kartonra és vágd ki (A ábra). A talpánál karcold meg, hogy könnyen meg lehessen hajlítani. A B. ábra szerint lyukaszd ki, majd fűzd bele a szalagot, s kösd masnira. Díszítheted is! Esetleg ráírhatod a családtagok nevét. Legvégül göngyöld fel a szalvétát és helyezd el a tartóban. Jó munkát és boldog, békés karácsonyt!

Karácsonyfadíszek

Manapság már nagyon sokféle karácsonyfadísszel, sőt díszítési formával találkozol. Te is készíthetsz mutatós díszeket a karácsonyfákra, vagy megajándékozhatod vele valakit.

Önts a tálba egy csészényi lisztet és egy csipetnyi sót, majd annyi vizet, hogy formázható tésztamassza legyen belőle. Ha a massa már nem ragad a tál oldalához, és nem is túl kemény, tedd a nyújtódeszkára, és kb. 0,5-1 cm vastagságúra nyújtsd el, majd süteményformákkal szagassd ki. A tetejüknél lyukaszd át, hogy az akasztót bele tudd fűzni.

A formákat tedd egy fémtálcára, hogy minél hamarabb kiszáradjanak. Egy-két ap múlva kopogósra száradnak, akkor elkezdheted a díszek kifestését. Amikor a festék is megszáradt, fűzz a tűbe zöld hímzőfonalat, és készíts akasztót a díszekre.

ÍGY ÍRUNK MI

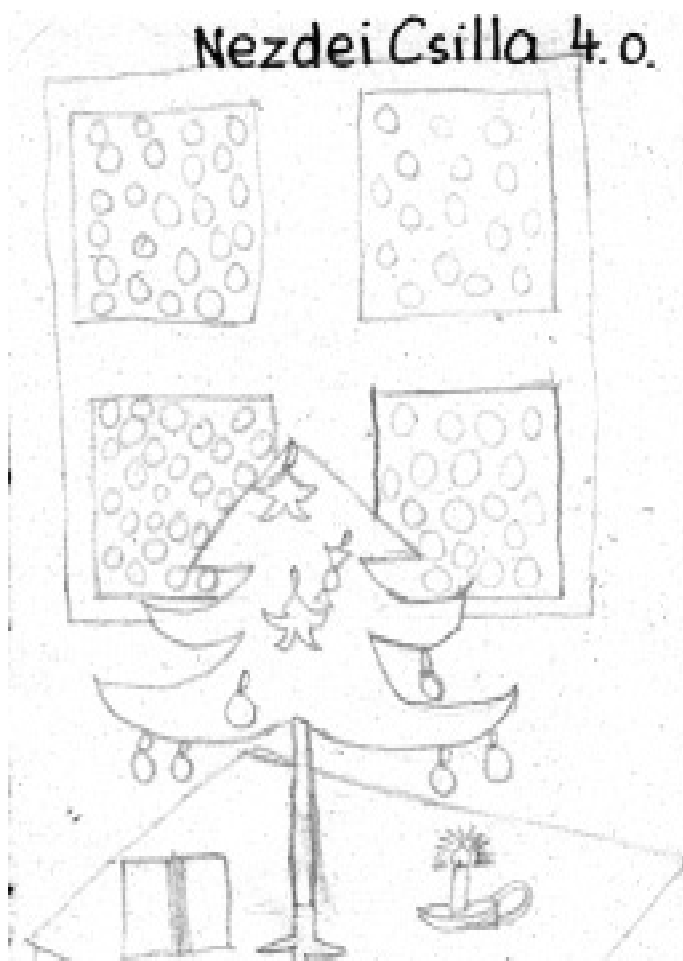
Karácsony

Itt van már a karácsony,
Kisült már a kalácsom.
Mákos-diós finom bejgli,
Érdemes hát jónak lenni!
Karácsonykor hull a hó,
Szánkózunk is, jaj de jó! Kis
testvérem örül már, Mi
Jézuskánk itt van már.
Sok szép játék a fa alatt,
Énekelünk egy éj alatt.
Boldog, békés ünnepünk,
Ezért nagyon szeretünk.

Téli üzenet

Tél országból jött a hír,
Útnak indult Télapó,
Szálingózni kezd a hó, Mire
megjön Télapó, Mindent
befed a puha hó.

Nagy Viktória
2. o.

Zsobrák Dániel
4. o.

Mikulás

Itt van már a Mikulás,
Kisült-e már a kalács, Ha
kisült azt megeszem, A
Mikulást meglesem.

Fehér Szabina
4. o.

Jön a Télapó

Szép a hó,
Szánnal repül a Télapó,
Zsákjában van minden jó,
Dió, cukor mogyoró.

Dénes Marcell
2. o.

Tél

Itt van a tél! Itt van újra! A
hó leesett.
En nagy csizmában járok
már, De hiába, a hó mégis
ellepett.

Horváth Adrienn
4. o.

Karácsonyi fények

Karácsonyi fények hozzák
Nekünk a meleget,
S a meleggel a dobozok
mélyére
A gyönyörű emlékeket.

Gerner Attila
3. o.

Mesestaféta

Kiolvasunk egy mesélőt. Középre áll vagy ül, s a játékosok köréje telepednek. A mesélő elkezd egy ismert mesét. Néhány mondat után, amikor már fölvezérlődött, miről van szó, abba hagyja a mesélést, rámutat valakire, hogy az folytassa. Egy idő után az újabb mesélő is megáll, rámutat valakire, aki szintén folytatja. Aki nem tudja folytatni a mesét, zálogot ad.

Névlánc

A játék vezetője mondjon egy nevet! A következő játékosnak a mondott név utolsó betűjével kell új nevet mondania, a harmadiknak ismét az utolsó betűvel és így tovább. Pl.: Ádám - Mária - András - Sarolta - Adorján - Nándor - Róbert - Tibor. R betűvel már volt egy név: Róbert, azt nem mondhatják még egyszer. Aki nem tudja folytatni, vagy olyat mond, ami már egyszer elhangzott, zálogot ad.

Játszhatjuk virágnevekkel: szarkaláb - bazsarózsa stb., városnevekkel: Debrecen - Nagykáta - Abaújszántó stb., országnevekkel: Magyarország - Görögország - Ghana - Anglia stb. Szűkíthetjük a kört csak külföldi városnevekre is, pl.: Tokió - Ottava - Alma-Ata stb.

Pantomimjáték

Gyűjtsetek olyan mondatokat, amelyeket beszéd nélkül csak mozgással is ki lehet fejezni. Találjatok ki ilyesféle mondatokat, és játsszátok el azokat:

Pl.: Gyere már!
Hagyd már abba, elegendem van belőled!
Nem ezt, hanem azt!
Nem bánom, csináld úgy, ahogy jónak látod!
Nem bírom kinyitni.
Odanézz, lecsik!
Ne kiabálj!
Jaj, de ragad ez!
Te beszélsz, én ezt sokkal jobban tudom!

Finomíthatjátok a játékot azzal is, hogy tulajdonságokat játszatok el, pl.: jóság, gonoszság, ravaszság.

A játékos akkor nyert, ha a többiek kitalálják, mi volt az a tulajdonság, amit társuk eljátszott.

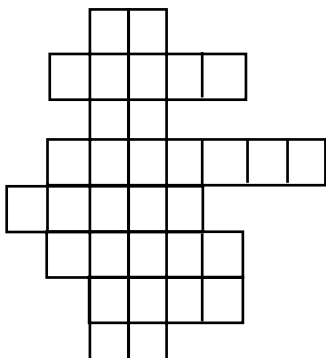

Bumm!

A társaság tagjai körbe ülnek és 1-től kezdve mindenki mond egy számot. Az első: 1! A második: 2! stb. Akinek hetet kellene mondania, azt kiáltja: Bumm! A számolás folytatódik, de 14 helyett ismét bummot kell mondani, és így tovább minden héttel osztható számnál, és minden olyan számnál is, amelyben 7 előfordul, pl.: 7, 14, 21, 27, 35, 37. Választhatunk más számot is. Aki elhibázza, zálogot ad.

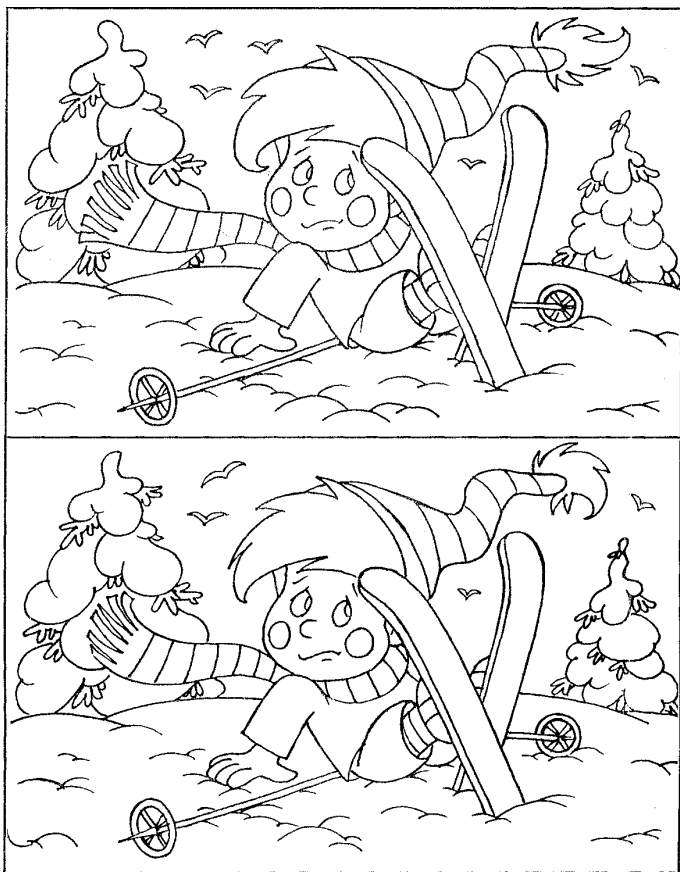
ÉVSZAKREJTVÉNY

1. Téli csapadék
2. Szívesen fészkel a kéménnyen
3. Állóvíz
4. Repülnek, tojással szaporodnak
5. A tyúk párja
6. Növények gyökereznek benne
7. Ravasz, mint a ...
8. Az állatokat kötik bele

Csalafinta kifestő

Ne hidd, hogy ez a két kép teljesen egyforma! Ha hozzákeadsz a színezéshez, megtalálod azt a hét különbséget, amit elrejtettünk a képeken.

„Menjünk együtt Betlehembe”

**2000. december 21-én
18 órakor**

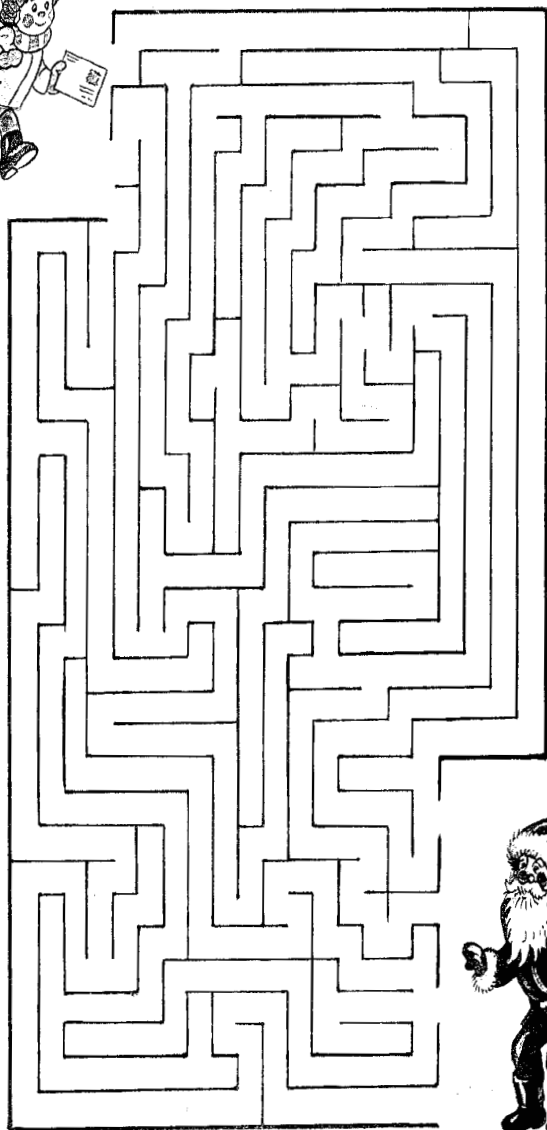
a Jutai Kultúrházban műsoros
**karácsonyi estet
tartunk.**

Mindenkit szeretettel várunk!
A jutai iskola tanulói és nevelői

Útkereső

Juttasd el ezt a levelet a Mikulásnak. De igyekezz ám, hogy idejében odaérjen!

Űrharang

– Az Ifjú Zenebarátok Világnapja alkalmából megrendezett hangversenyen novemberben arany minősítést kapott iskolánk csapata.

– **December 6-án Mikulás napi ünnepséget rendeztünk.**

– A téli szünet december 22-től január 3-ig tart.

– Februárban tartjuk a hagyományos farsangi bálunkat.

– Júniusban ismét felejthetetlen 5 napot töltöttünk Fonyódligeten a gyermektáborban.

– A 2000/2001-es tanévet 12 első osztályos tanuló kezdte meg iskolánkban.

– Tanulóink létszáma 44 fő.